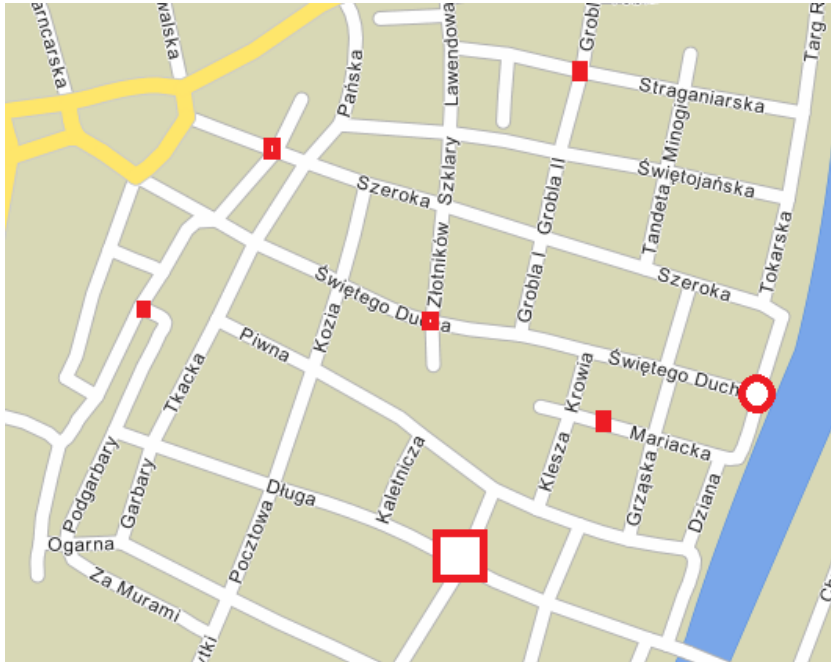


## Optymalizacja. Problem marszrutyzacji (Vehicle Routing Problem)

[https://en.wikipedia.org/wiki/Vehicle\\_routing\\_problem](https://en.wikipedia.org/wiki/Vehicle_routing_problem)

**Zadanie 1.** Zaplanuj **optymalną** trasę kuriera (**możliwie najkrótszą**), który wyjeżdża z siedziby firmy (duży kwadrat), odbiera  $n=5$  przesyłek (oznaczonych małymi kwadratami), dostarcza przesyłki do odbiorcy (okrąg) a następnie wraca do siedziby firmy (duży kwadrat).

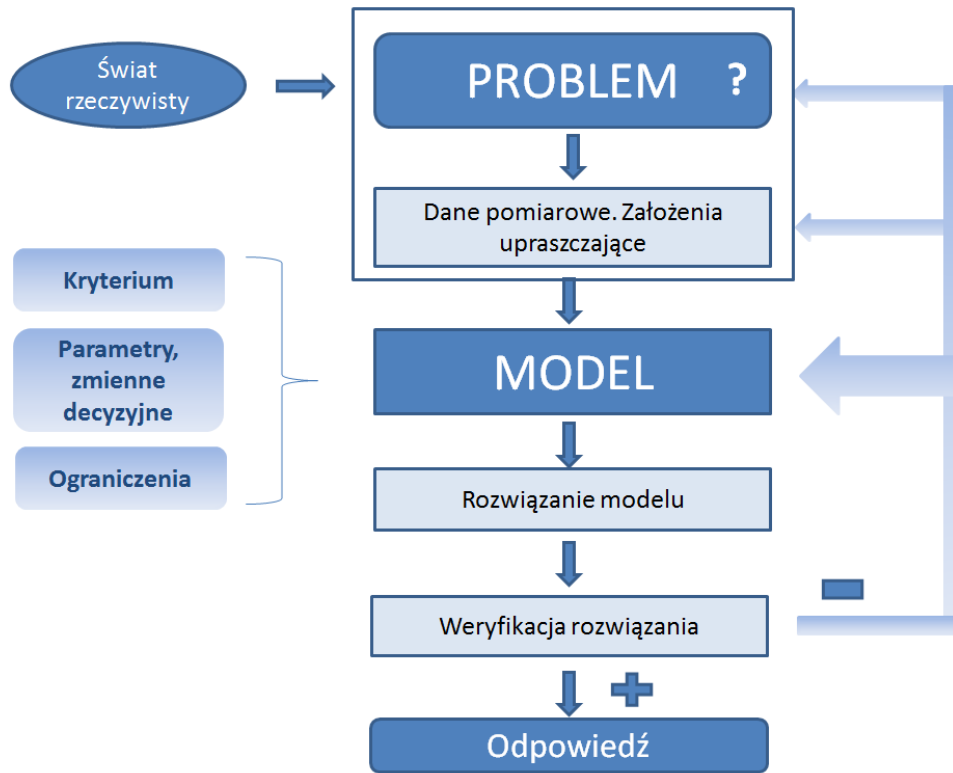


**Zadanie 2.** Problem marszrutyzacji z ograniczeniami kolejnościowymi.

Kurier wyjeżdża z bazy (red square) i do niej wraca po zrealizowaniu zleceń. Realizacja zlecenia polega na odbiorze przesyłki od nadawcy (pełne figury: blue triangle, red circle, blue square, red square) i dowiezieniu do odbiorców (puste figury: blue triangle, red square, red circle, blue square).



Powtórzenie



Laboratorium 1 Zagadnienia programowania liniowego

Środki produkcji	Jednostkowe nakłady		Limit środków
	$W_1$	$W_2$	
I	16	24	96 000
II	16	10	80 000
Limit produkcji	3 000 szt	4 000 szt	
Zysk jednostkowy	30 zł	40 zł	

Dodatkowe ograniczenie: „Komórka analizy rynku ustaliła optymalne proporcje produkcji  $W_1:W_2$ , które kształtują się odpowiednio jak 3:2”

Zmienne decyzyjne  $x_1, x_2$  oznaczające liczbę sztuk  $W_1, W_2$

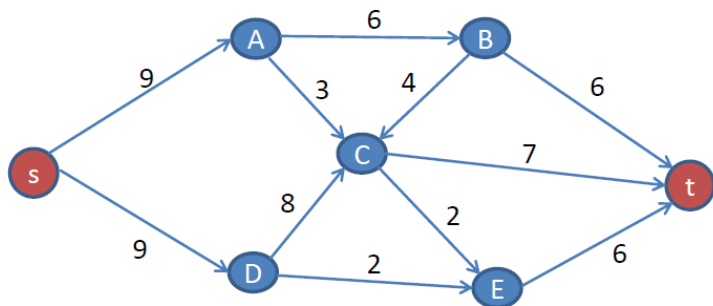
Cel / Kryterium  $FC(x_1, x_2) = 30x_1 + 40x_2 \rightarrow \max$

Ograniczenia:

$$\begin{cases} 16x_1 + 24x_2 \leq 96\,000 \\ 16x_1 + 10x_2 \leq 80\,000 \\ 0 \leq x_1 \leq 3\,000 \quad 0 \leq x_2 \leq 4\,000 \\ x_1 = \frac{2}{3}x_2 \end{cases}$$

Laboratorium 2-3 Problem maksymalnego przepływu

## Problem maksymalnego przepływu w sieci



FC:  $x_{SA} + x_{SD} = \text{Przepływ} \rightarrow \max$

$$\begin{aligned} x_{SA} &= x_{AB} + x_{AC} \\ x_{AB} &= x_{BC} + x_{Bt} \\ x_{AC} + x_{DC} + x_{BC} &= x_{CE} + x_{Ct} \\ x_{SD} &= x_{DC} + x_{DE} \\ x_{CE} + x_{DE} &= x_{Et} \\ x_{SA} + x_{SD} &= x_{Bt} + x_{Ct} + x_{Et} \end{aligned}$$

Sformułowanie zagadnienia programowania liniowego

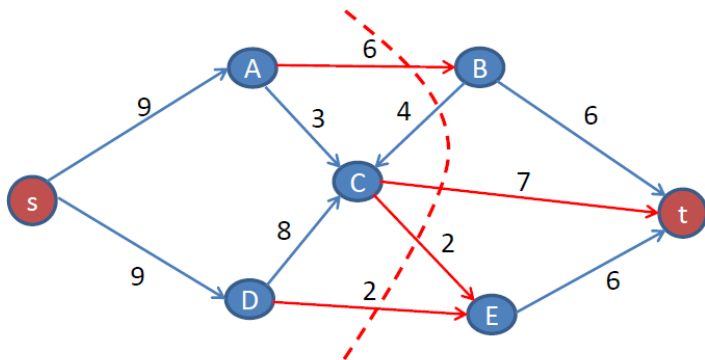
$$x = \begin{bmatrix} x_{SA} \\ x_{AB} \\ x_{AC} \\ x_{SD} \\ x_{DC} \\ x_{DE} \\ x_{BC} \\ x_{Bt} \\ x_{CE} \\ x_{Ct} \\ x_{Et} \end{bmatrix} \quad xU = \begin{bmatrix} 9 \\ 6 \\ 3 \\ 9 \\ 8 \\ 2 \\ 4 \\ 6 \\ 2 \\ 7 \\ 6 \end{bmatrix} \quad x_{opt} = \begin{bmatrix} 9 \\ 6 \\ 3 \\ 8 \\ 6 \\ 2 \\ 0 \\ 6 \\ 2 \\ 7 \\ 4 \end{bmatrix}$$

Rozwiązanie optymalne

FC = 17

Algoritmy grafowe

## Problem minimalnego przekroju sieci



Sformułowanie dualnego zagadnienia programowania liniowego

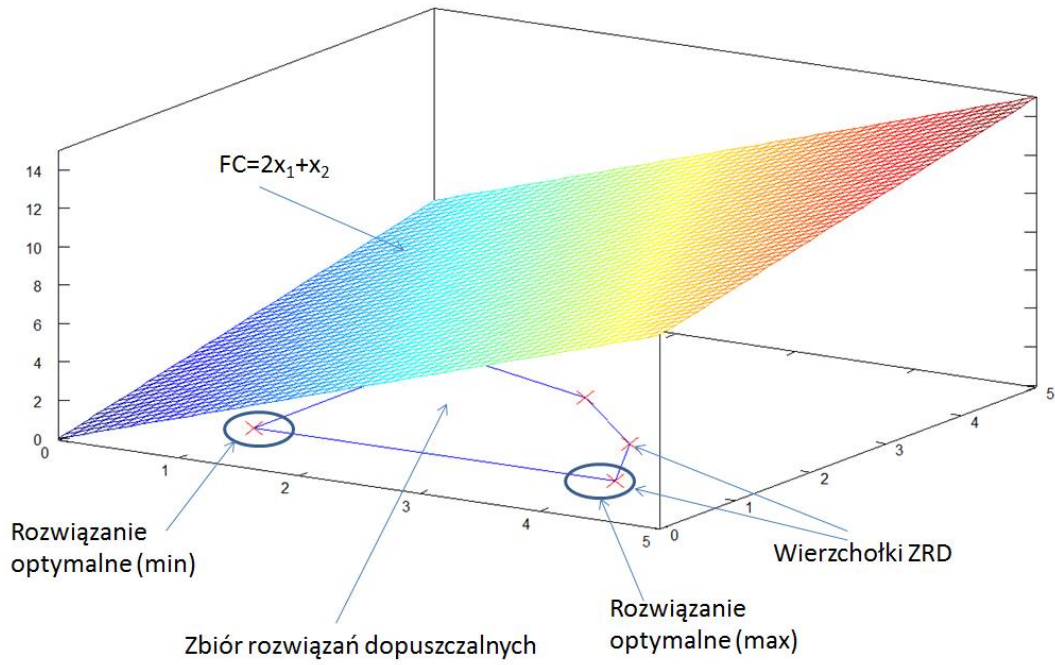
$$y = \begin{bmatrix} A \\ B \\ C \\ D \\ E \\ t \end{bmatrix} \quad y_{opt} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Podział wierzchołków na 2 podzbiory

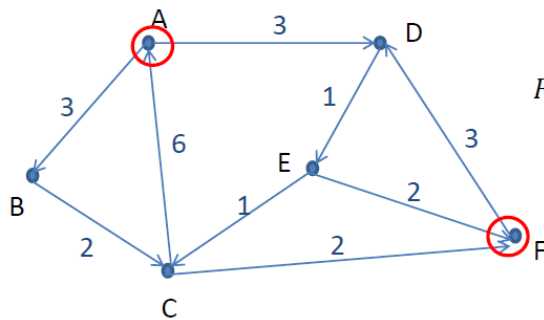
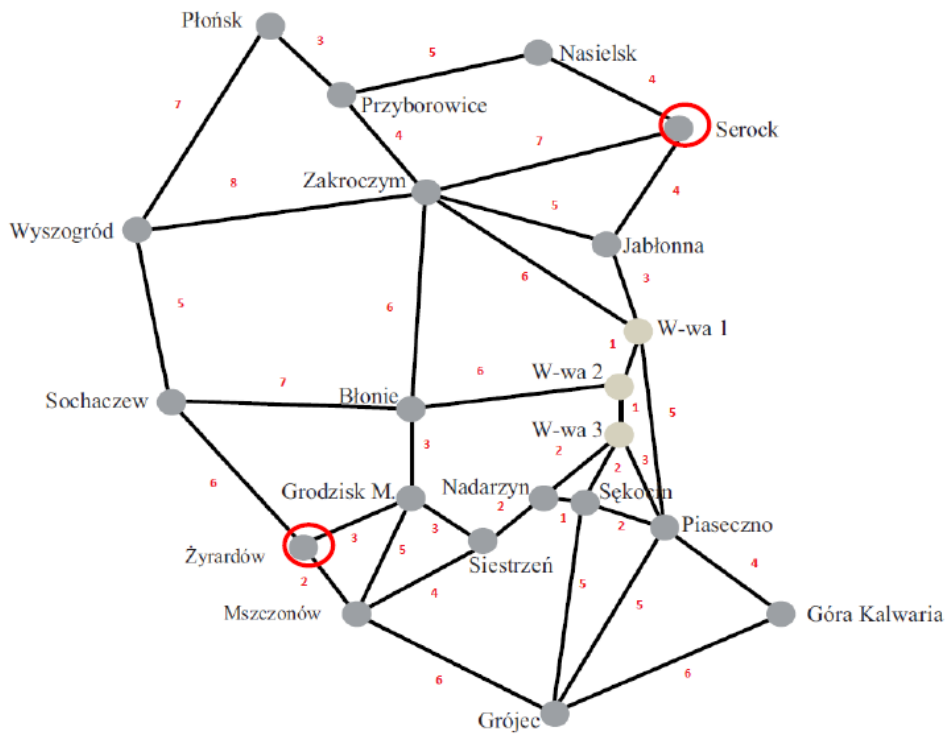
Rozwiązanie optymalne

FC = 17

Zagadnienie programowania liniowego



# Problem najkrótszej ścieżki



Model pierwotny

$$FC = 3x_{AD} + 3x_{AB} + 6x_{CA} + 2x_{BC} + x_{EC} + x_{DE} + 2x_{EF} + 3x_{FD} + 2x_{CF} \rightarrow \min$$

$$Ax = b$$

$$x_i \geq 0$$

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 & -1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

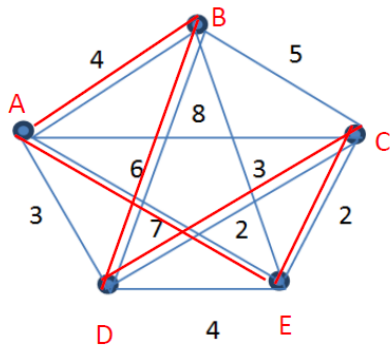
$$x = \begin{bmatrix} x_{AD} \\ x_{AB} \\ x_{CA} \\ x_{BC} \\ x_{EC} \\ x_{DE} \\ x_{EF} \\ x_{FD} \\ x_{CF} \end{bmatrix} \quad b = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}$$

Krawędzie

$$x_{opt} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Krawędzie tworzące najkrótszą ścieżkę

# Problem komiwojażera



	A	B	C	D	E
A	-	4	8	3	7
B		-	5	6	3
C			-	2	2
D				-	4
E					-

$$FC = 4x_{AB} + 8x_{AC} + 3x_{AD} + 7x_{AE} + 4x_{BA} + 5x_{BC} + 6x_{BD} + 3x_{BE} + 8x_{CA} + 5x_{CB} + 2x_{CD} + 2x_{CE} + 3x_{DA} + 6x_{DB} + 2x_{DC} + 4x_{DE} + 7x_{EA} + 3x_{EB} + 2x_{ED} + 4x_{ED} \rightarrow \min$$

Przykładowe rozwiązanie

	A	B	C	D	E
A	-	1			
B		-		1	
C			-		1
D			1	-	
E	1				-

Krawędź co najwyżej raz

Dokładnie jedna jedynka w wierszu

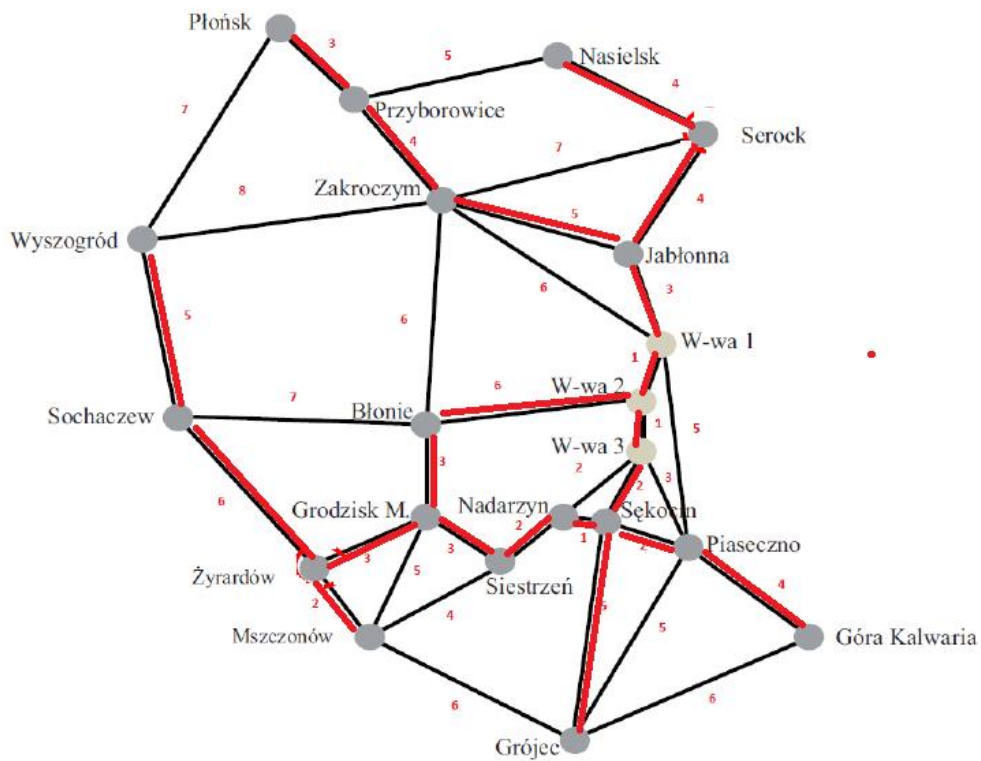
$$\begin{cases} x_{AB} + x_{AC} + x_{AD} + x_{AE} = 1 \\ x_{BA} + x_{BC} + x_{BD} + x_{BE} = 1 \\ x_{CA} + x_{CB} + x_{CD} + x_{CE} = 1 \\ x_{DA} + x_{DB} + x_{DC} + x_{DE} = 1 \\ x_{EA} + x_{EB} + x_{EC} + x_{ED} = 1 \end{cases}$$

Dokładnie jedna jedynka w kolumnie

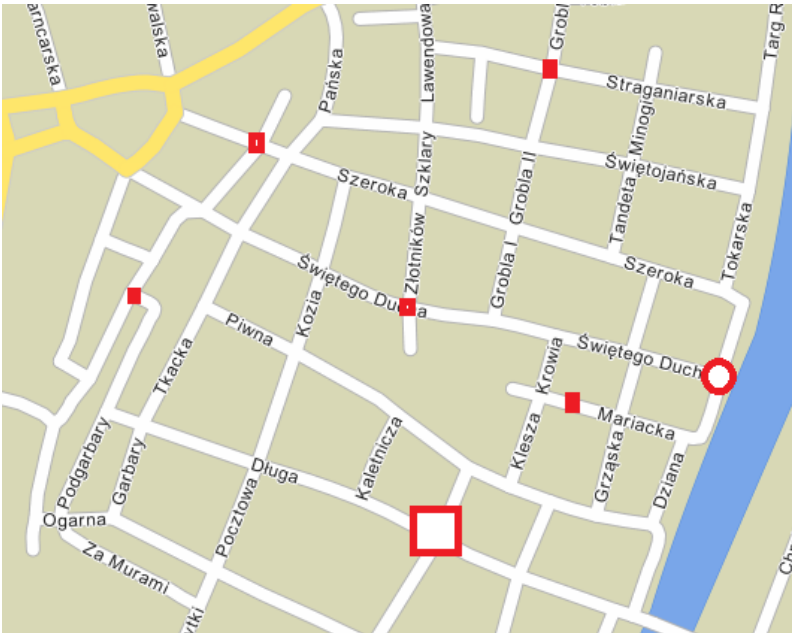
$$\begin{cases} x_{BA} + x_{CA} + x_{DA} + x_{EA} = 1 \\ x_{AB} + x_{CB} + x_{DB} + x_{EB} = 1 \\ x_{AC} + x_{BC} + x_{DC} + x_{EC} = 1 \\ x_{AD} + x_{BD} + x_{CD} + x_{ED} = 1 \\ x_{AE} + x_{BE} + x_{CE} + x_{DE} = 1 \end{cases}$$

$$\begin{cases} x_{AB} + x_{BA} \leq 1 \\ x_{AC} + x_{CA} \leq 1 \\ x_{AD} + x_{DA} \leq 1 \\ x_{AE} + x_{EA} \leq 1 \\ x_{BC} + x_{CB} \leq 1 \\ x_{BD} + x_{DB} \leq 1 \\ x_{BE} + x_{EB} \leq 1 \\ x_{CD} + x_{DC} \leq 1 \\ x_{CE} + x_{EC} \leq 1 \\ x_{DE} + x_{ED} \leq 1 \end{cases}$$

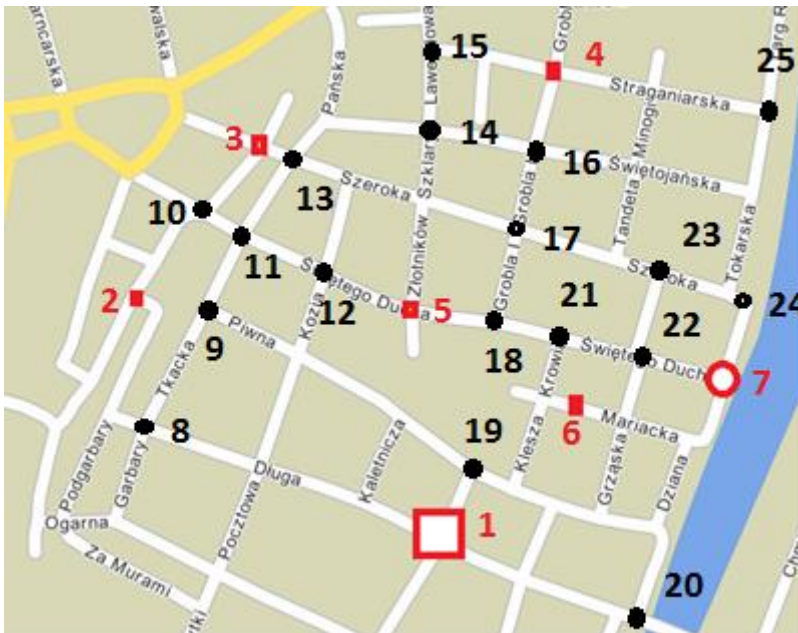
# Problem minimalnego drzewa rozpinającego



**Zadanie:** Zaplanuj **optymalną** trasę kuriera (**możliwie najkrótszą**), który wyjeżdża z siedziby firmy (duży kwadrat), odbiera  $n=5$  przesyłek (oznaczonych małymi kwadratami), dostarcza przesyłki do odbiorcy (okrąg) a następnie wraca do siedziby firmy (duży kwadrat).



1. Tworzymy graf. Propozycja pomocniczego grafu o 25 wierzchołkach.



$ta=[1\ 1\ 1\ 2\ 2\ 3\ 3\ 4\ 4\ 4\ 5\ 5\ 5\ 5\ 6\ 6\ 6\ 6\ 7\ 7\ 7\ 8\ 8\ 9\ 9\ 10\ 11\ 11\ 12\ 12\ 12\ 12\ 13\ 13\ 14\ 14\ 14\ 16\ 16\ 16\ 17\ 17\ 18\ 19\ 21\ 22\ 23\ 23\ 24];$   
 $he=[8\ 19\ 20\ 8\ 10\ 10\ 13\ 15\ 16\ 25\ 12\ 13\ 14\ 17\ 18\ 19\ 21\ 22\ 7\ 20\ 20\ 22\ 24\ 9\ 12\ 11\ 19\ 11\ 12\ 13\ 13\ 14\ 17\ 19\ 14\ 17\ 15\ 16\ 17\ 17\ 24\ 25\ 18\ 23\ 21\ 20\ 22\ 23\ 24\ 25\ 25];$   
 $dl=[40\ 10\ 27\ 22\ 14\ 11\ 4\ 16\ 10\ 28\ 11\ 33\ 24\ 27\ 11\ 20\ 11\ 13\ 25\ 40\ 35\ 8\ 8\ 18\ 42\ 10\ 40\ 5\ 11\ 10\ 21\ 30\ 32\ 36\ 18\ 30\ 10\ 13\ 20\ 10\ 42\ 38\ 12\ 20\ 8\ 38\ 10\ 10\ 11\ 33\ 27];$

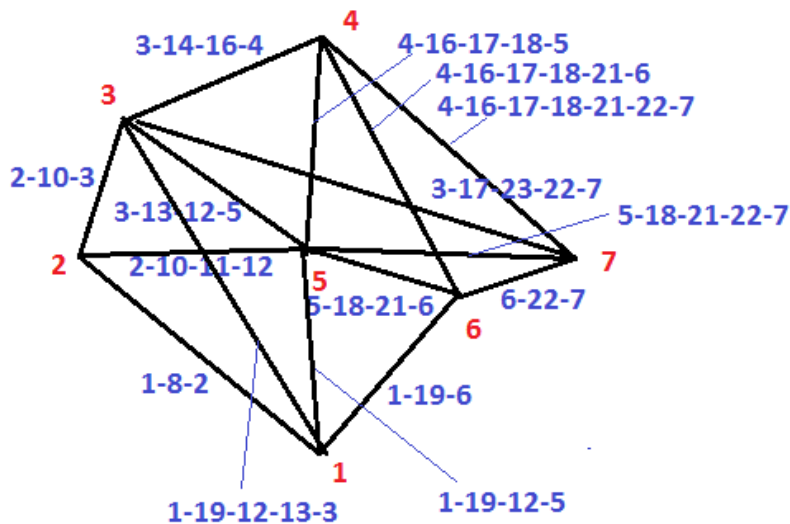
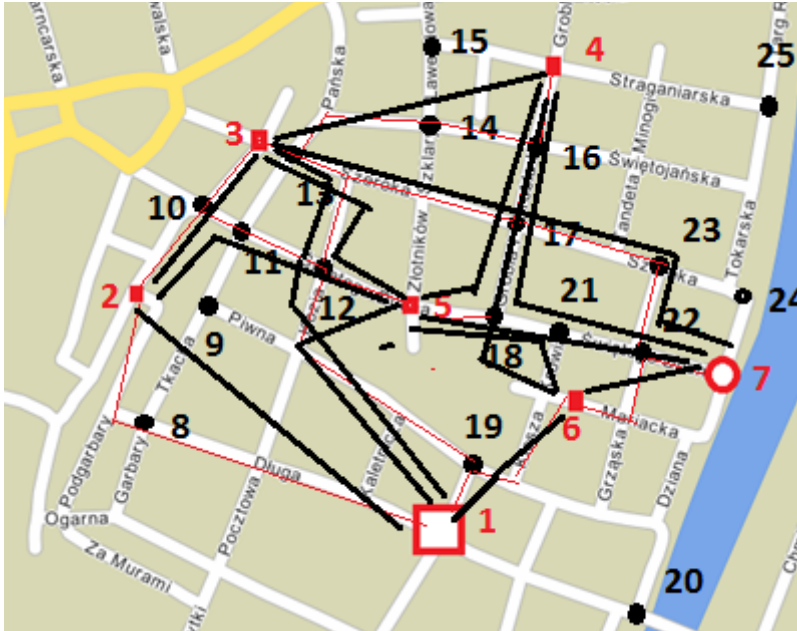
2. Ustalamy przebieg/długość najkrótszych ścieżek pomiędzy wierzchołkami 1-7. Tworzymy docelowy graf o 7 wierzchołkach, którego krawędzie będą odpowiadały znalezionym najkrótszym ścieżkom. Nie tworzymy krawędzi

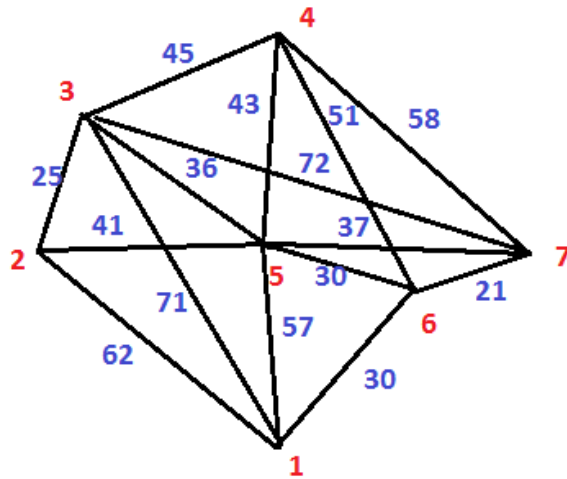


pomiędzy wierzchołkami, jeżeli najkrótsza ścieżka wiedzie przez inny niż początkowy lub końcowy wierzchołek 1-7. Przykład: znaleziono najkrótszą ścieżkę 1-7: 1-19-6-22-7, która nie zostanie uwzględniona jako krawędź 1-7 gdyż zawiera wierzchołek 6. Zostaną uwzględnione odrębne krawędzie 1-6 i 6-7.

$$\begin{bmatrix} - & 62 & 71 & - & 57 & 30 & - \\ 62 & - & 25 & - & 41 & - & - \\ 71 & 25 & - & 45 & 36 & - & 72 \\ - & - & 45 & - & 43 & 51 & 58 \\ 57 & 41 & 36 & 43 & - & 30 & 37 \\ 30 & - & - & 51 & 30 & - & 21 \\ - & - & 72 & 58 & 37 & 21 & - \end{bmatrix}$$

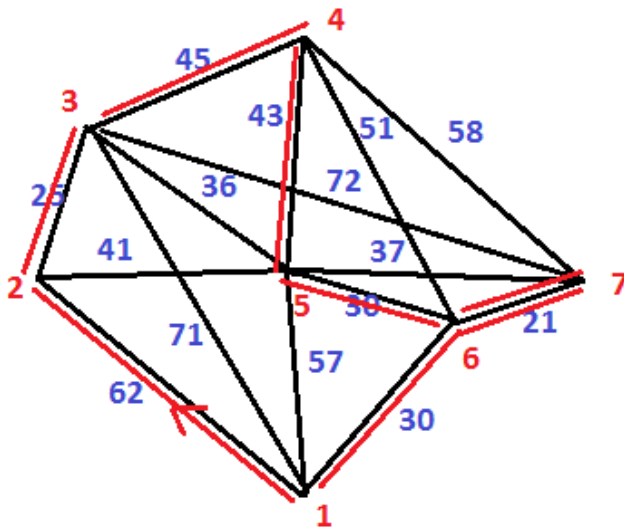
3. Powstaje docelowy graf o 7 wierzchołkach opisany powyższą macierzą sąsiedztwa. Jego krawędzie odpowiadają najkrótszym ścieżkom.





Długości najkrótszych ścieżek.

4. Wyznaczamy cykl Hamiltona, który może pomóc w wyznaczeniu optymalnej marszruty

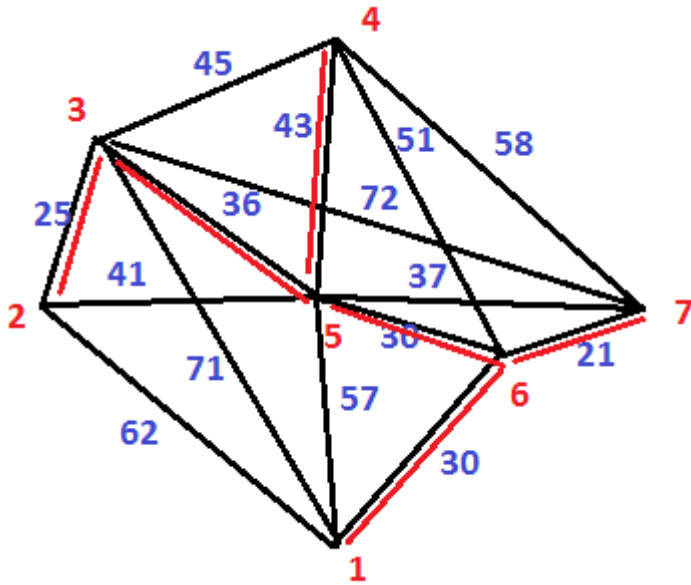


```
ta2=[ 1 1 1 1 2 2 3 3 3 4 4 4 5 5 6];
he2=[ 2 3 5 6 3 5 4 5 7 5 6 7 6 7 7];
dl2=[62 71 57 30 25 41 45 36 72 43 51 58 30 37 21];
g2=make_graph('graf2',1,7,[ta2 he2],[he2 ta2]);
g2=add_edge_data(g2,'length',[dl2 dl2]);
circ=salesman(g2);
wierz=path_2_nodes(circ,g2);
```

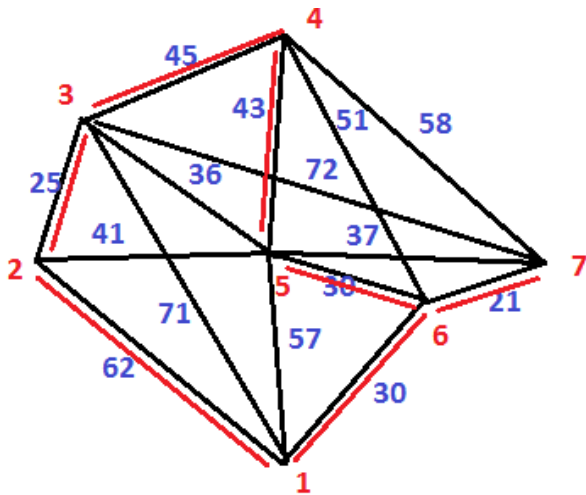
wierz = 1. 6. 7. 5. 4. 3. 2. 1.

// wyznaczony cykl został przekształcony 1-2-3-4-5 i dalej 6-7-1

5. Można wyznaczyć minimalne drzewo rozpinające i spróbować dokonać przekształcenia, by utworzyć cykl.

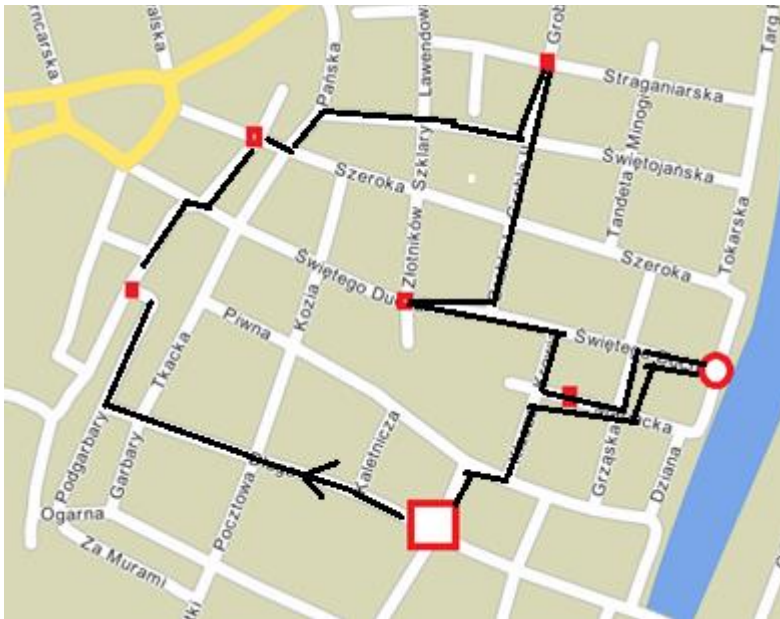


```
g3=make_graph('graf3',0,7,ta2, he2);
g3=add_edge_data(g3,'weight',dl2);
tr=min_weight_tree(g3);
tr = 5. 8. 10. 13. 4. 15.
// indeksy krawędzi
```












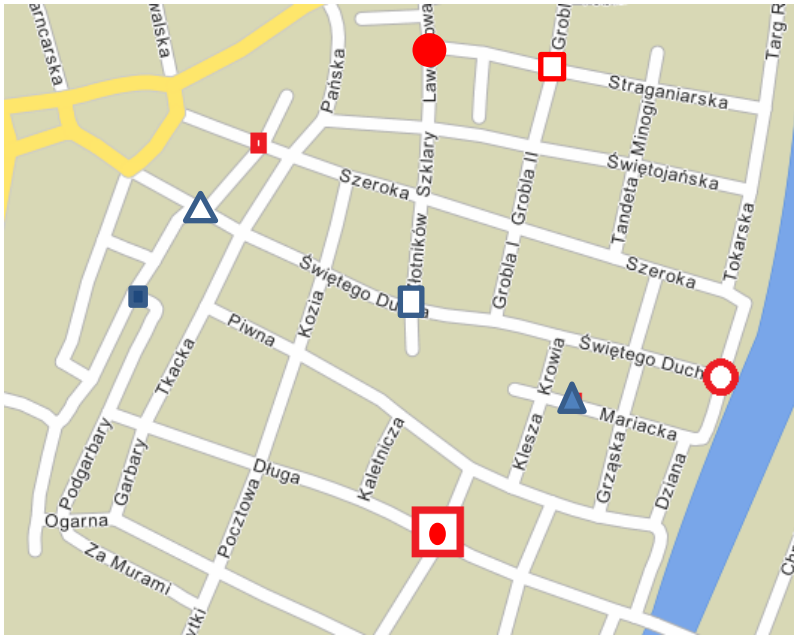
Dodano krawędź 1-2, krawędź 3-5 zastąpiono krawędzią 3-4.

6. Na podstawie utworzonego cyklu i wcześniej wyznaczonych najkrótszych ścieżek ustalamy marszrutę



## Problem marszrutyzacji

Kurier wyjeżdża z bazy  i do niej wraca po zrealizowaniu zleceń. Realizacja zlecenia polega na odbiorze przesyłki od nadawcy (pełne figury    ) i dowiezieniu do odbiorców (puste figury    )



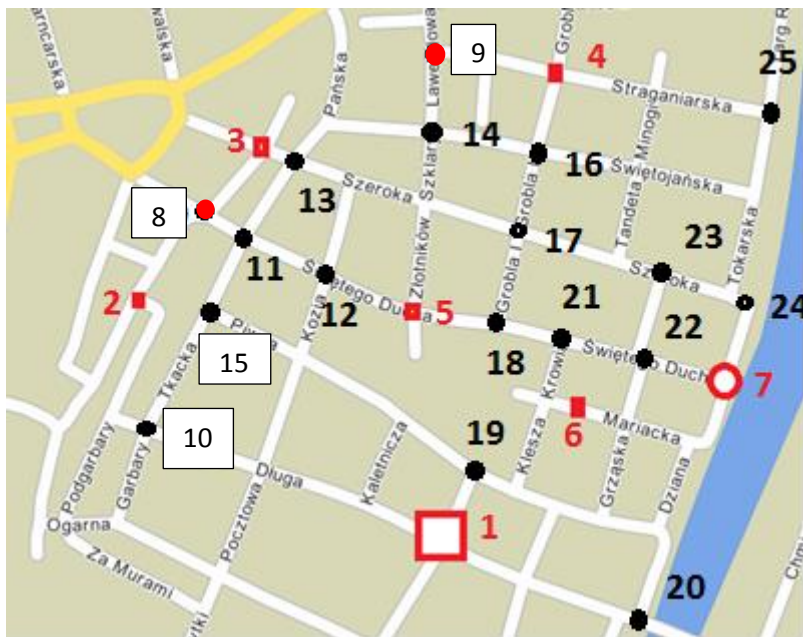
Problem marszrutyzacji z ograniczeniami kolejnościowymi.

Inne możliwe ograniczenia:

- okna czasowe
- ograniczenia pojemnościowe

## Krok 1

Tworzymy graf. Propozycja pomocniczego grafu o 25 wierzchołkach.



```

ta=[ 1  1  1  2  2  3  3  4  4  4  5  5  5  5  5  6  6  6  6  6  7  7  7  10 10  15
15 8 11 11 12 12 12 12 13 13 14 14 14 16 16 16 17 17 18 19 21 22 23 23 24];
he=[ 10 19 20  10 8 8 13 9 16 25 12 13 14 17 18 19 21 22  7 20 20 22 24  15 12 11
19 11 12 13 13 14 17 19 14 17  9 16 17 17 24 25 18 23 21 20 22 23 24 25 25];
dl=[40 10 27 22 14 11  4 16 10 28 11 33 24 27 11 20 11 13 25 40 35  8  8 18 42 10
40  5 11 10 21 30 32 36 18 30 10 13 20 10 42 38 12 20  8 38 10 10 11 33 27];
    
```

```
g1=make_graph('graf1',1,25,[ta he],[he ta]);
```

```
g1=add_edge_data(g1,'length',[dl dl]);
```

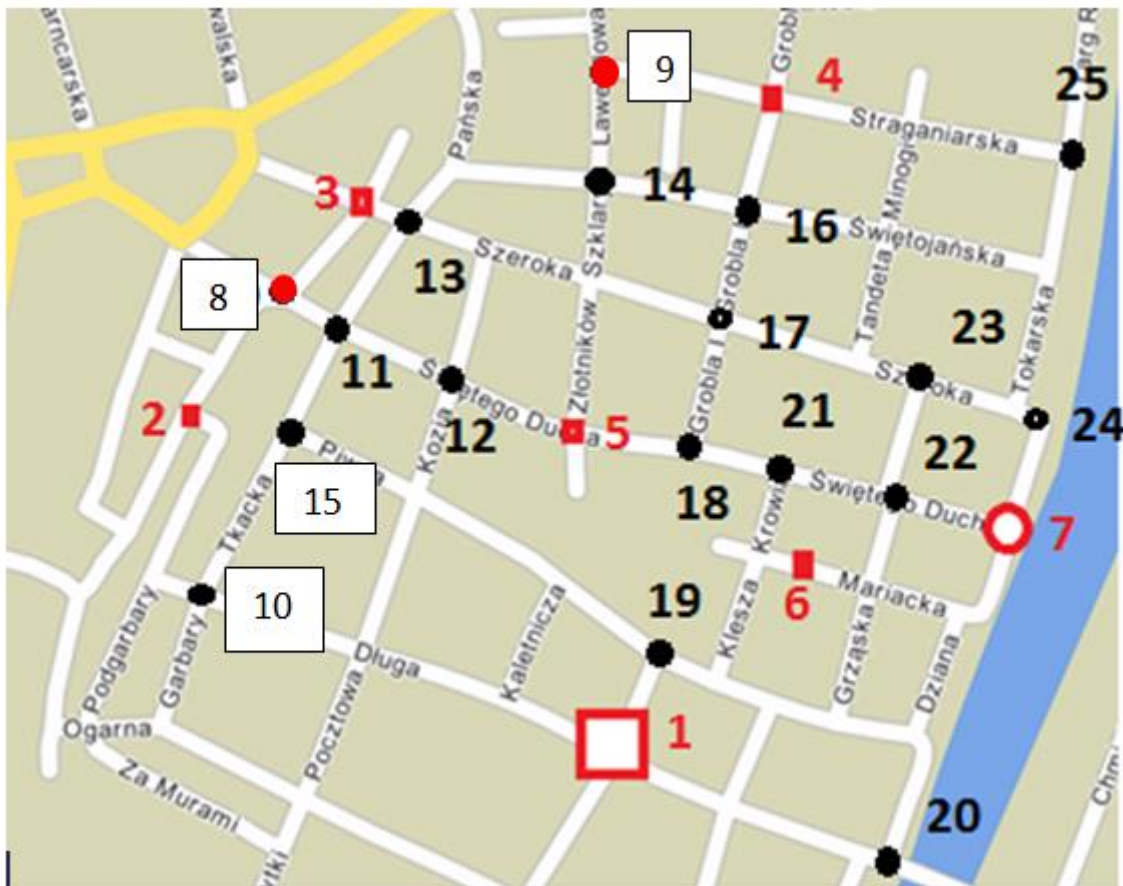
## Krok 2

Szukamy marszruty realizującej zlecenia

Zlecenia=[2 5; 6 8; 3 4; 9 7];

## Podjęcie 1

Realizacja zleceń wg kolejności



Marszruta:

1-10-2-8-11-12-5-18-21-6-21-18-5-12-11-8-3-13-14-16-4-9-14-17-23-22-7-22-6-19-1

Długość marszruty **381**

```

zlecenia=[2 5; 6 8; 3 4; 9 7];

/// podejście 1
baza=1;
kurier=baza;
dlug1=0;
trasa1=[baza];
for k=1:4
    [p,dl]=shortest_path(kurier,zlecenia(k,1),g1,'length'); // odbior
    dlug1=dlug1 + dl
    wierz=path_2_nodes(p,g1);
    trasa1=[trasa1 wierz(1,2:$)];

    kurier=zlecenia(k,1);
    [p,dl]=shortest_path(kurier,zlecenia(k,2),g1,'length'); // dostarczenie
    dlug1=dlug1 + dl
    wierz=path_2_nodes(p,g1);
    trasa1=[trasa1 wierz(1,2:$)];
    kurier=zlecenia(k,2);
end
[p,dl]=shortest_path(kurier,baza,g1,'length'); // powrót
dlug1=dlug1 + dl
wierz=path_2_nodes(p,g1);
trasa1=[trasa1 wierz(1,2:$)]

```

## Podejście 2

Realizacja zleceń wg kolejności, ale z obsługą pozostałych zleceń 'przy okazji'

Marszruta:

1-10-2-8-11-12-5-18-21-6-21-18-5-12-11-8-3-13-14-9-4-16-17-23-22-7-22-6-19-1

Długość marszruty < **381**



### Podjęcie 3

Podjęcie zachłanne. Idź do aktualnie najbliższego punktu odbioru lub dostarczenia.



Ustalamy przebieg/długość najkrótszych ścieżek pomiędzy wierzchołkami 1-9. Tworzymy docelowy graf o 9 wierzchołkach, którego krawędzie będą odpowiadały znalezionym najkrótszym ścieżkom.

```
m2=zeros(9,9);
for i=1:9
    for j=1:9
        if i<>j then
            [p,d1]=shortest_path(i,j,g1,'length');
            m2(i,j)=d1;
        end
    end
end
end
m2 =
```

0.	62.	71.	81.	57.	30.	51.	62.	86.
62.	0.	25.	70.	41.	71.	78.	14.	57.
71.	25.	0.	45.	36.	65.	72.	11.	32.
81.	70.	45.	0.	43.	51.	58.	56.	16.
57.	41.	36.	43.	0.	30.	37.	27.	34.
30.	71.	65.	51.	30.	0.	21.	57.	61.
51.	78.	72.	58.	37.	21.	0.	64.	68.
62.	14.	11.	56.	27.	57.	64.	0.	43.
86.	57.	32.	16.	34.	61.	68.	43.	0.

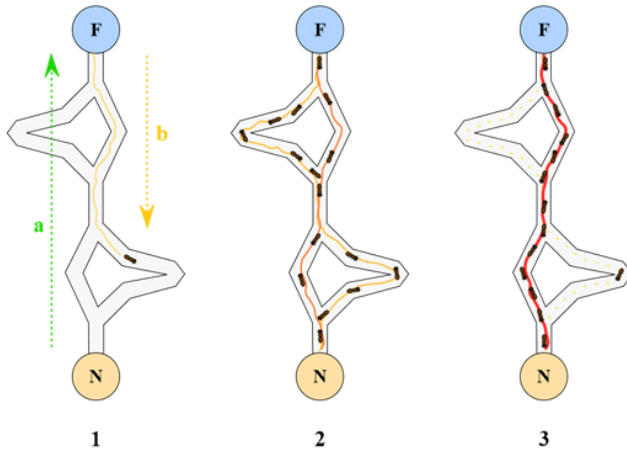
1-6-8-3-2-5-9-4-7-1 = 323

```
ta2=[1 1 1 1 1 1 3 3 3 3 3 4 4 4 5 5 5 6 6 7 8];  
he2=[2 3 5 6 8 9 4 5 6 7 8 5 6 7 6 7 8 9 7 9 9 9];  
dl2=[62 71 57 30 62 86 45 36 65 72 32 43 51 58 30 37 27 34 21  
61 68 43];  
g2=make_graph('graf2',1,9,[ta2 he2],[he2 ta2]);  
g2=add_edge_data(g2,'length',[dl2 dl2]);
```

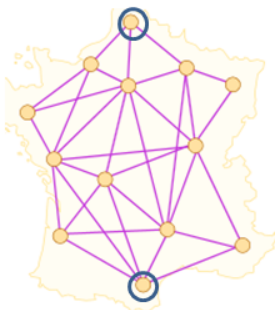
### Podójście 4

#### Algorytm mrówkowy Ant Colony Optimization

1991 Marco Dorigo, Alberto Colorni, Vittorio Maniezzo



- Znakowanie ścieżki feromonem
- Losowy wybór ścieżki przez pojedynczą mrówkę z prawdopodobieństwem proporcjonalnym do stężenia feromonu
- Parowanie feromonu



$$\eta_{ij} = \begin{bmatrix} \square & \square & \dots & \square \\ \square & \square & & \square \\ \dots & & & \\ \square & \square & & \square \end{bmatrix}$$

Heurystycznie wyznaczona „atrakcyjność” krawędzi

$$\tau_{ij} = \begin{bmatrix} \square & \square & \dots & \square \\ \square & \square & & \square \\ \dots & & & \\ \square & \square & & \square \end{bmatrix}$$

Ilość feromonu na krawędzi

$$p_{ij}^k(t) = \begin{cases} \frac{[\tau_{ij}(t)]^\alpha [\eta_{ij}]^\beta}{\sum_{j \in A_k} [\tau_{ij}(t)]^\alpha [\eta_{ij}]^\beta} & \text{jeżeli } j \in A_k^i \\ 0 & \text{w pozostałych przypadkach} \end{cases}$$

$\alpha$ ,  $\beta$  – parametry algorytmu określające względny wpływ ilości feromonu i wartości heurystycznej na wybór węzła sąsiedniego dokonywany przez mrówkę



$$\tau_{ij} = \begin{bmatrix} \square & \square & \dots & \square \\ \square & \square & & \square \\ \dots & & & \\ \square & \square & & \square \end{bmatrix}$$

$$\tau_{ij}(l + 1) = \rho \tau_{ij}(l) + \Delta \tau_{ij}$$

$$\Delta \tau_{ij} = \sum_{k=1}^m \Delta \tau_{ij}^k \quad \Delta \tau_{ij}^k = \frac{Q}{L_k}$$

$\rho$  – współczynnik parowania feromonu  $0 < \rho \leq 1$ ;  
 $L_k$  – wartość funkcji oceny k-tej mrówki;  
 $Q$  – parametr systemowy.

**Zastosowania ACO:**

- Problem komiwojażera (*Traveling Salesman Problem*)
- Problem przydziału (*Assignment Problem*)
- Problem marszrutyzacji (*Vehicle Routing Problem*)
- Szeregowanie zadań (*Job Scheduling*)
- Inne ...

W problemie najkrótszej ścieżki w grafie szukanie rozwiązania polega na trawersowaniu przez każdą mrówkę grafu, którego krawędzie opisane są, oprócz długości (kosztu, czasu), dodatkową parą liczb  $\{\tau_{ij}, \eta_{ij}\}$ , gdzie liczba  $\tau_{ij}$  oznacza ilość feromonu na drodze  $i \rightarrow j$ , podczas gdy  $\eta_{ij}$  odpowiada wartości heurystycznej określającej atrakcyjność wyboru danej krawędzi.

Każda mrówka  $k$  z  $m$ -licznej populacji wykonuje ruch pomiędzy sąsiednimi wierzchołkami  $i \rightarrow j$  z prawdopodobieństwem wyrażonym wzorem:

$$p_{ij}^k(t) = \begin{cases} \frac{[\tau_{ij}(t)]^\alpha [\eta_{ij}]^\beta}{\sum_{j \in A_k} [\tau_{ij}(t)]^\alpha [\eta_{ij}]^\beta} & \text{jeżeli } j \in A_k^i \\ 0 & \text{w pozostałych przypadkach} \end{cases}$$

gdzie:

$\tau_{ij}$  – ilość feromonu na krawędzi  $i \rightarrow j$ ;

$\eta_{ij}$  – wartość heurystyczna określająca atrakcyjność wyboru krawędzi  $i \rightarrow j$ ;

$\alpha, \beta$  – parametry algorytmu określające względny wpływ ilości feromonu i wartości heurystycznej na wybór węzła sąsiedniego dokonywany przez mrówkę;

$A_k^i$  – lista mrówki  $k$  węzłów sąsiadujących z węzłem  $i$ .

Wartość prawdopodobieństwa przejścia  $i \rightarrow j$  rośnie wraz ze wzrostem ilości feromonu  $\tau_{ij}$  na krawędzi lub łuku  $i \rightarrow j$  oraz wartości heurystycznej  $\eta_{ij}$ . Dobór parametrów  $\alpha$  i  $\beta$  pozwala na balansowanie pomiędzy zachłannym korzystaniem z heurystyki ( $\alpha=0$ ) a wyborem w oparciu o stężenie feromonów ( $\beta=0$ ).

Każda mrówka przechodzi graf (szuka rozwiązania), po czym następuje ocena każdej mrówki wyrażona wartością  $L_k$ . Rozwiązanie o najwyższej wartości  $L_k$  jest zapamiętywane. W dalszej kolejności odbywa się modyfikacja ilości feromonu  $\tau_{ij}$  poprzez symulację zjawiska parowania feromonu oraz uwzględnienie wyników osiągniętych przez mrówki, które przeszły krawędzią  $i \rightarrow j$  zgodnie z formułą:

$$\tau_{ij}(l+1) = \rho\tau_{ij}(l) + \Delta\tau_{ij}$$

gdzie:

$$\Delta\tau_{ij} = \sum_{k=1}^m \Delta\tau_{ij}^k$$

$$\Delta\tau_{ij}^k = \frac{Q}{L_k}$$

$\rho$  – współczynnik parowania feromonu  $0 < \rho \leq 1$ ;

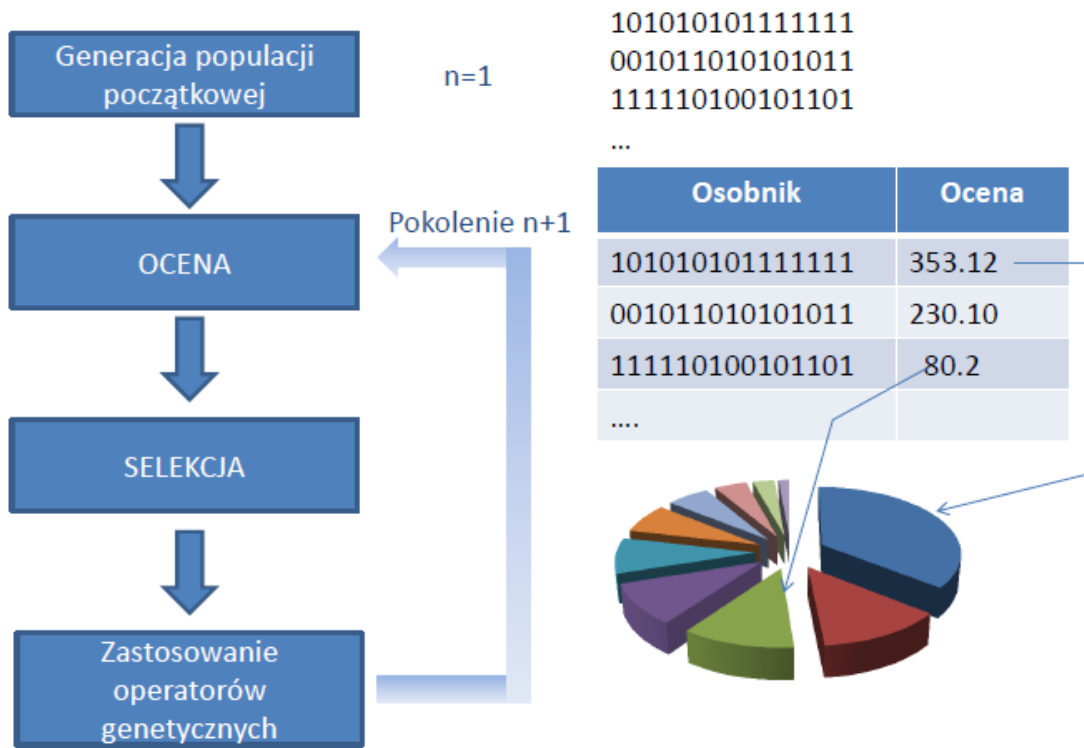
$L_k$  – wartość funkcji oceny k-tej mrówki;

$Q$  – parametr systemowy.

**Podjęcie 5**

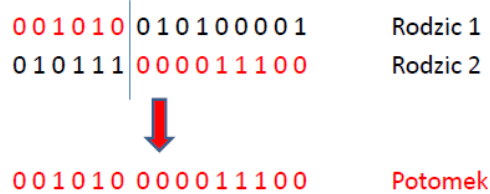
Algorytm genetyczny

# Algorytmy genetyczne

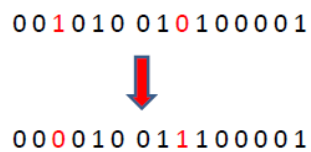


## Operatory genetyczne (1)

- Krzyżowanie



- Mutacja



```
PopSize = 100;
Proba_cross = 0.7;
Proba_mut = 0.5;
NbGen = 10;
Log = %T;
nb_disp = 10;
[pop_opt, fobj_pop_opt, pop_init, fobj_pop_init] = optim_ga(f_ocen, PopSize, NbGen, Proba_mut,
Proba_cross, Log, ga_params);

optim_ga: iteration 1 / 10
  min / max value found = 333.000000 / 436.000000
optim_ga: iteration 2 / 10
  min / max value found = 324.000000 / 411.000000
optim_ga: iteration 3 / 10
  min / max value found = 324.000000 / 402.000000
optim_ga: iteration 4 / 10
  min / max value found = 324.000000 / 388.000000
optim_ga: iteration 5 / 10
  min / max value found = 320.000000 / 378.000000
optim_ga: iteration 6 / 10
  min / max value found = 320.000000 / 358.000000
optim_ga: iteration 7 / 10
  min / max value found = 305.000000 / 344.000000
optim_ga: iteration 8 / 10
  min / max value found = 305.000000 / 333.000000
optim_ga: iteration 9 / 10
  min / max value found = 305.000000 / 333.000000
optim_ga: iteration 10 / 10
  min / max value found = 305.000000 / 333.000000
-->Wierz = get_wierzcholki(get_permut(ceil(abs(pop_opt(1))*2*k)));
-->[DI,Tr]=oblicz_dlugosc_trasa(Wierz,g);
-->Wierz = 1. 6. 2. 8. 3. 9. 4. 5. 7. 1.
-->DI = 305.
```

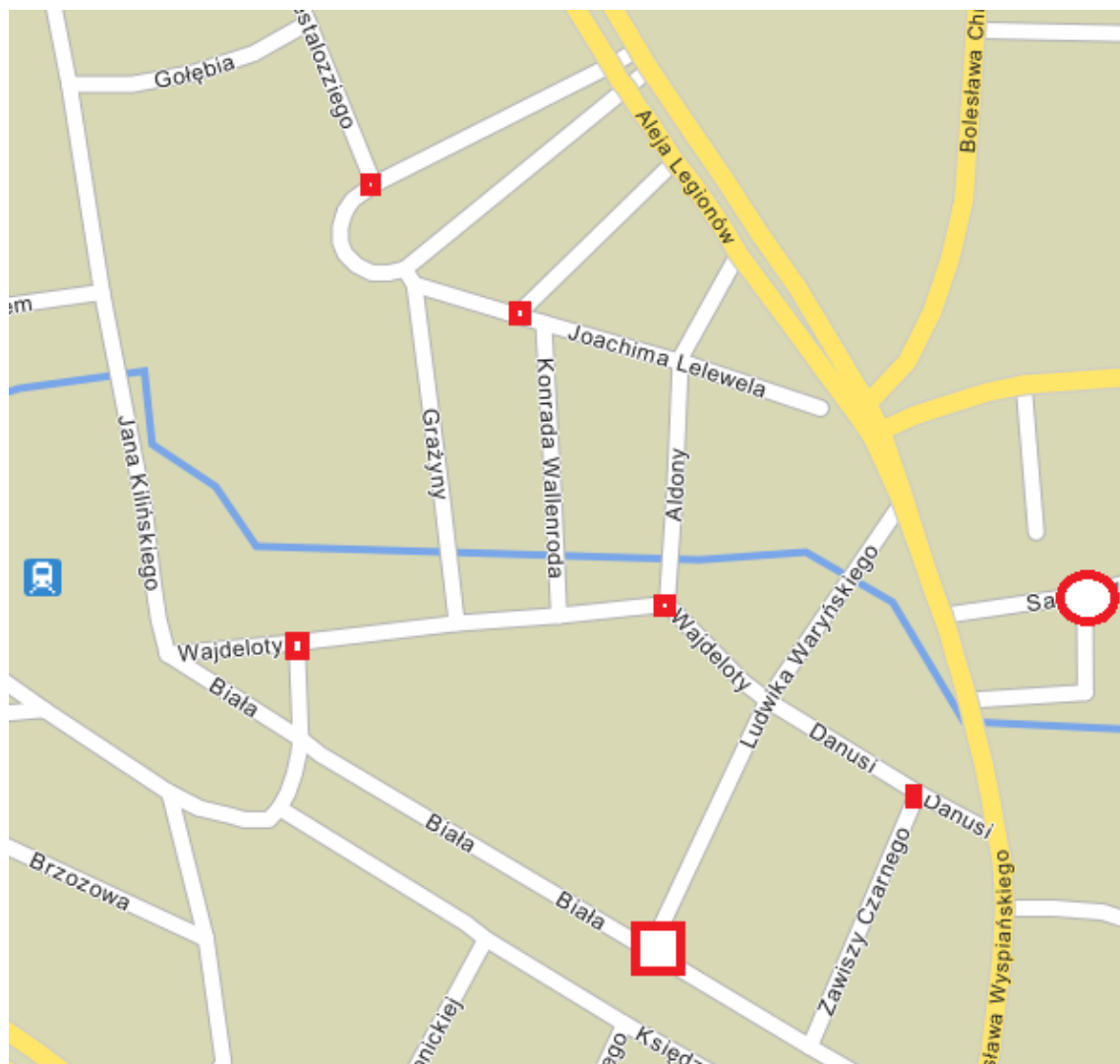
## Problemy do rozwiązania – praca domowa dla osób zainteresowanych

### Problem 1





## Problem 2



Problem 3

